

Viața creștină

Bine te-am găsit, draga cititorule! Studiul din această săptămână analizează un pericol care ne pândeste pe toți. A accepta creștinismul ca doctrină, a te bucura de teoria minunată a salvării în Hristos și a glorifica numele Său este foarte ușor! Dar hai să ne gândim în ce consistă cu adevărat viața creștină. Să mergi în fiecare săptămână la biserică și să cânti imnuri frumoase pentru Isus?

Pentru început vom citi din Biblie:

Deuteronom 8:11-18 „*Vezi să nu uiți pe Domnul Dumnezeuul tău, până acolo încât să nu păzești poruncile, rânduielile și legile Lui, pe care ți le dau azi. Când vei mânca și te vei sătura, când vei zidi și vei locui în case frumoase, când vei vedea înmulțindu-ți-se cirezile de boi și turmele de oi, mărindu-ți-se argintul și aurul, și crescându-ți tot ce ai, ia seama să nu ți se umfle inima de mândrie și să nu uiți pe Domnul Dumnezeuul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei; care te-a dus în acel pustiu mare și grozav, unde erau șerpi înfocați și scorpionii, în locuri uscate și fără apă, care a făcut să-ți țâșnească apă din stânca cea mai tare și care ți-a dat să mănânci în pustiu mana cea necunoscută de părinții tăi, ca să te smerească și să te încerce, și să-ți facă bine apoi. Vezi să nu zici în inima ta: <<Tăria mea și puterea mâinii mele mi-au câștigat aceste bogății.>> Ci adu-ți aminte de Domnul Dumnezeuul tău, căci El îți va da putere să le câștigi, ca să întărească legământul încheiat cu părinții voștri prin jurământ, cum face astăzi.*”

Aceste versete vorbesc despre pericolul nerecunoștinței. Eu aș spune chiar mai mult decât atât, al îngânfării, orgoliului care crede că poate face totul, iar acesta nu este un adevăr pentru că suntem ființe neputincioase. Dacă Dumnezeu nu ne-ar fi dar ce avem nevoie nu am avea nimic, nu am fi nimic!

Dragul meu, viața de creștin trebuie să fie o recunoaștere permanentă a puterii și a suveranității divine.

Un alt text pe care îl vom urmări este **Psalmi 24:1** „*Al Domnului este pământul cu tot ce este pe el, lumea și cei ce o locuiesc!*” În fața acestei declarații te întreb: Cum poate omul să creadă că îi aparține ceva din ceea ce are? Dumnezeu dăruiește unora mai mult altora mai puțin, poate nu sub forma banilor ci mai degrabă a talentelor, sau a oportunităților pentru a-i câștiga, dar poate cuvântul potrivit nu este „a dăru” ci „a împrumuta”. Ființa umană este doar administratorul a ceea ce Dumnezeu i-a lăsat în grijă și într-o zi va trebui să dea socoteala de tot ceea ce a făcut cu aceste bunuri. A folosit totul pentru glorificarea Numelui lui Dumnezeu sau doar pentru propriul beneficiu?

Partea a doua a studiului nostru tratează tema zecimii. Zecimea este un alt punct de conflict între Dumnezeu și Satana. De ce? Pentru că Satana a încercat să-i smulgă închinarea, puterea, suveranitatea și tot ceea ce îi aparținea lui Isus. „Ma voi urca pe tronul Său, mai presus de stelele cerului”, a spus El, iar când Isus era pe pământ a îndrăznit să-I ofere toate bogățiile pământului argumentând că sunt ale lui. Dar haide-ți să vedem ce se va întâmpla atunci când totul se va termina, **Apocalipsa 5:11-13** „*M-am*

uitat, și, împrejurul scaunului de domnie, în jurul făpturilor vii și în jurul bătrânilor, am auzit glasul multor îngeri. Numărul lor ea de zece mii de ori zece mii și mii de mii. Ei ziceau cu glas tare: <<Vrednic este Mielul, care a fost junghiat să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda!>> Și pe toate făpturile care sunt în cer, pe pământ, sub pământ, pe mare, și tot ce se află în aceste locuri, le-am auzit zicând: <<A Celui ce șade pe scaunul de domnie și a Mielului să fie lauda, cinstea, slava și stăpânirea în vecii vecilor!>>” Îți dai seama? La sfârșitul timpului universul întreg v-a recunoaște că puterea, bogăția, slava absolut totul îi aparține lui Isus. Atunci, marele conflict va fi ajuns la sfârșit. Însă acum cât încă Isus nu a venit, Dumnezeu alcătuieste Biserica Sa cu toți cei ce recunosc că El este Stăpânul tuturor lucrurilor iar când oferi zecimea ta, nu faci altceva decât să recunoști acest lucru.

În a treia parte a studiului nostru ne vom opri asupra unui text biblic ce confundă pe mulți creștini. Isus ne-a spus că trebuie să ne iubim aproapele ca pe noi înșine, în fața acestui îndemn unii se întrebă: „Nu trebuie ca creștinul să fie altruist? Adică să se gândească la ceilalți și nu la el însuși. A se iubi pe sine nu înseamnă egoism?”

Ce a vrut să spună Isus? Ei bine o să vă explic prin intermediul unui exemplu. Atunci când suntem într-un avion, înainte de a decola, echipa de la bordul avionului spune câteva cuvinte, care unii dintre noi aproape că le știm din memorie. Una din acestea se refera la ceea ce va întâmpla în caz de urgență, și anume că vor cădea măști de oxigen de deasupra scaunelor. Însă avertizează că în cazul în care avem lângă noi o persoană care are nevoie de ajutor, nu trebuie să o ajuti mai întâi pe ea, ci trebuie să-ți pui masca mai întâi ție și apoi ei. De ce? Pentru că atunci când încerci să ajuti pe cineva fără ca tu să-ți fi pus masca de oxigen mai întâi, poți leșina și nu vei putea s-o ajuti nici pe ea nici pe tine. Același lucru se întâmpla și în cazul poruncii lui Isus. Înainte de a-ți iubii aproapele trebuie să te iubești mai întâi pe tine, pentru că o persoana care nu se iubește pe ea nu poate iubii nici pe altcineva. O persoană care nu se iubește este bolnavă psihologic și emoțional. Nu are siguranță nici încredere. Atunci cum să mai ajute pe altcineva? Poate încerca, dar nu va reuși.

Pe de altă parte creștinismul nu se limitează doar la a se iubii pe sine înșiși, ci a întinde mâna aproapelui pentru că iubind vei învăța să iubești, iar iubind iubești mai mult și în mod natural, vei fi iubit. Dacă nu-ți poți iubii aproapele niciodată nu vei crede că Dumnezeu te iubește. În **Filipeni 2:5-8** ne este arătată maniera în care am fost iubiti. „Să aveți în voi gândul acesta care era și în Hristos Isus: El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat p Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce;” Nu este minunat? „Să aveți în voi gândul acesta care era și în Hristos Isus” spune Pavel. Iar galatenilor le scrie: „Sunt crucificat împreună cu Hristos, și nu mai trăiesc eu ci Hristos trăiește în mine.” Acesta este experiența creștina, stilul de viață, iar comuniunea cu Isus este atât de puternică încât gândurile Învățătorului ajung să fie și ale discipolului Său, sentimentele nobile ale Mântuitorului învăiue inima celui mântuit. Iubirea în viața creștinului nu este fructul eforturilor sale umane ci a comuniunii sale cu Hristos. Creștinul nu iubește pentru că trebuie să iubească ci pentru că este în Hristos iar Dumnezeu este dragoste. Dragostea creștinului nu este o chestiune de cuvinte sau de muzică ci mai degrabă este o chestiune de dăruire. De multe ori renunță la sine pentru că Isus este în el.

Partea a patra a studiului nostru tratează tema căsătoriei. **Geneza 2:21-24** „Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat unul din coastele lui și a închis carnea la locul ei. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o

femeie și a adus-o la om. Și omul a zis: <<Iată în sfârșit, aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi „femeie”, pentru că a fost luată din om.>> De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup. ” De aici, dragă cititorule, desprindem conceptul biblic al căsătoriei. Nu este doar problema unei biserici, în particular, sau al oricărei filozofii omenești, căsătoria este uniunea voluntară a două persoane adulte, de sexe diferite, care-și promit fidelitate și dragoste pentru toată viața.

În zilele noastre exista cel puțin trei pericole care amenința căsătoria. Primul este fructul culturii contemporane, care apară uniunea dintre persoanele homosexuale. Te întreb: Au acești oameni dreptul sa-și revendice dreptul de a fi respectați și tratați ca oricare alt om? Bineînțeles că da! Iar biserica ar trebui să fie prima care să apere drepturile fiecărui membru, independent de rasă, culoare, poziție socială, filozofie de viață sau religie. Cu toate acestea biserica de asemeni are dreptul de a învăța ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu! Iar Biblia afirmă ceea ce am spus puțin mai sus cu referire la căsătorie. Și anume că pentru Dumnezeu căsătoria este uniunea dintre două persoane adulte, de sexe diferite, prin consimțământ reciproc și pentru toată viața.

Al doilea pericol care amenință căsătoria, este seamănat cu o extraordinară rapiditate. Este vorba de divorț. Biblia este clară în ceea ce privește căsătoria, anume că este instituită pentru toată viața. Acum, are omul dreptul să se divorțeze? Sigur că da, pentru că el poate face ce dorește. Dar în privința a ceea ce găsim în Cuvântul lui Dumnezeu, Domnul recunoaște doar un singur model de căsătorie. Excepțiile există doar în cazul morții sau infidelității unuia dintre parteneri. Dar să nu uităm că excepțiile sunt excepții și nu reguli.

Al treilea pericol al căsniciilor este ceea ce se practică în cadrul unor culturi anume: poligamia. Căsătoria biblică nu este între un bărbat și mai multe femei și nici între o femeie și mai mulți bărbați ci între un bărbat și o femeie. Niciodată cultura nu trebuie să fie mai presus de principii, pentru că principiile sunt eterne iar culturile nu!

La sfârșitul acestui studiu ne vom concentra asupra responsabilităților zilnice ale unui creștin. Viața unei ființe umane este una socială. Omul se relaționează cu familia în căminul său, la muncă cu șeful și ceilalți angajați, cu guvernul, cu ceilalți oameni cu care vine în contact. Să observăm trei dintre acestea.

Mai întâi ne vom opri asupra responsabilității la locul de muncă. Biblia are indicații precise pentru angajator cât și pentru cel angajat. Angajatorul trebuie să fie, conform Bibliei, un om drept și sufletist, iar cel angajat trebuie să fie responsabil, productiv și punctual. Am fost salvați de Isus din întunericul păcatului și de aceea trebuie să ne comportăm ca niște fii ai luminii. Pavel în **Efeseni 2:1-3** „*Voi erați morți în greșelile și păcatele voastre în care trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului ce lucrează acum în fiii neascultării. Între ei eram și noi toți odinioară, când trăiam în poștele firii noastre pământești, când făceam voile firii pământești și ale gândurilor noastre și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți.*” Dragul meu, înainte trăiam duși de curentul acestei lumi, iar la cârmă era dușmanul lui Dumnezeu. Dar astăzi am fost salvați iar comportamentul nostru nu trebuie să se limiteze doar la biserică ci și la locul unde muncim.

Al doilea lucru despre care vom vorbi este legat de datoria civică.

Romani 13:1-7 „*Oricine să fie supus stăpânirilor celor mai înalte; căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. Și stăpânirile care sunt, au fost rânduite de Dumnezeu. De aceea, cine se împotrivește stăpânirii, se împotrivește rânduelii puse de Dumnezeu; și cei ce se împotrivesc își vor lua osânda. Dregătorii nu sunt de temut pentru o faptă bună, ci pentru una rea. Vrei, dar, să nu-ți fie frică de*

stăpânire? Fă bine, și vei avea laudă de la ea. El este slujitorul lui Dumnezeu pentru binele tău. Dar , dacă faci răul, teme-te, căci nu degeaba poartă sabia. El este în slujba lui Dumnezeu, ca să-L răzbune și să pedepsească pe cel ce face răul. De aceea, trebuie să fiți supuși nu numai de frica pedepsei, ci și din îndemnul cugetului. Tot pentru aceasta să plătiți și birurile. Caci dregltorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu, făcând necurmat tocmai slujba aceasta. Dați tuturor ceea ce sunteți datori să dați; cui datorați birul, dați-i birul; cui datorați vama, dați-i vama; cui datorați frica, dați-i frica; cui datorați cinstea, dați-i cinstea.”

Ce aş putea să mai adaug? Pavel a spus totul. Însă acum apare întrebarea: Până în ce punct trebuie să fiu onest, când lideri politici care nu sunt onești? Rezultă puțin cam greu de acceptat din perspectivă umană. Doar că un creștin nu are decât un drum, Biblia nu a fost dată pentru a fi discută ci pentru a ne supune celor scrise în ea, iar Pavel ne spune aici că trebuie să respectăm autoritățile, nu spune că trebuie să o judecăm sau să decid ce trebuie să fac ci trebuie să accept. Chiar dacă din perspectivă umană nu mi e pare corect, trebuie s-o fac pentru că viața de creștin nu se limitează doar la biserică ci ajunge și în stradă, la locul de muncă, viața de zi cu zi și în toate aspectele!

Dumnezeu să te binecuvinteze!